

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtnā palāta)

2018. gada 18. oktobrī*

Apelācija – Dempings – Regula (EK) Nr. 397/2004 – Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas imports – Intereses celt prasību saglabāšanās

Lieta C-100/17 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2017. gada 24. februārī iesniedza

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Karāči [*Karachi*] (Pakistāna), ko pārstāv *L. Ruessmann*, advokāts, un *J. Beck*, *solicitor*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *J.-P. Hix*, pārstāvis, kam palīdz *R. Bierwagen* un *C. Hipp*, *Rechtsanwälte*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-F. Brakeland* un *N. Kuplewatzky*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtnā palāta)

šādā sastāvā: septītās palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], kas pilda ceturtnās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*], *K. Likurģs* [*C. Lycourgos*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*] (referents) un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerālvokāte: *E. Šarpstone* [*E. Sharpston*],

sekretāre: *L. Hjūleta* [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 25. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2018. gada 22. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *Gul Ahmed Textile Mills Ltd* (turpmāk tekstā – “*Gul Ahmed*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 15. decembra spriedumu *Gul Ahmed Textile Mills/Padome* (T-199/04 RENV, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2016:740), ar ko tā ir noraidījusi *Gul Ahmed* prasību atcelt Regulu (EK) Nr. 397/2004 (2004. gada 2. marts), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importu (OV 2004, L 66, 1. lpp., turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), ciktāl tā attiecas uz *Gul Ahmed*.

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētā regula

- 2 Šīs tiesvedības nolūkiem lietas priekšvēsture var tikt rezumēta šādi:
- 3 *Gul Ahmed* ir Pakistānā reģistrēta sabiedrība, kas ražo un uz Eiropas Savienību eksportē gultas veļu.
- 4 Saņēmusi sūdzību, kas iesniegta 2002. gada 4. novembrī, Eiropas Komisija sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Pakistānas izcelsmes gultas veļas – no kokvilnas šķiedrām, tīrām vai maisījumā ar ķīmiskajām šķiedrām vai līnām (kurā līni nav dominējošā šķiedra), balinātas, krāsotas vai apdrukātas gultas veļas – importu, attiecībā uz laikposmu no 2001. gada 1. oktobra līdz 2002. gada 30. septembrim. Lietderīgo tendenču pārbaude, lai izvērtētu kaitējumu, aptvēra laikposmu no 1999. gada līdz izmeklēšanas laikposma beigām.
- 5 2003. gada 10. decembrī Komisija apelācijas sūdzības iesniedzējai nosūtīja galīgo vispārējās informācijas dokumentu, kas ietvēra sīki izklāstītus faktus un iemeslus, kuru dēļ tā ierosina noteikt galīgos antidempinga pasākumus, kā arī galīgo informācijas dokumentu, kas attiecās īpaši uz apelācijas sūdzības iesniedzēju. Ar 2004. gada 5. janvāra vēstuli apelācijas sūdzības iesniedzēja oficiāli apstrīdēja Komisijas secinājumus, kuri ir izklāstīti šajos dokumentos. Pārējo informāciju apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza Komisijai ar 2004. gada 16. februāra vēstulēm.
- 6 2004. gada 17. februārī Komisija atbildēja uz 2004. gada 5. janvāra vēstuli. Lai gan Komisija savos aprēķinos bija veikusi atsevišķus labojumus, tā apstiprināja secinājumus, kurus tā bija izdarījusi iepriekšējā punktā minētajos informācijas dokumentos. Ar 2004. gada 27. februāra vēstuli apelācijas sūdzības iesniedzēja uzsvēra kļūdas, ko Komisija esot pieļāvusi savā analizē.
- 7 2004. gada 2. martā Eiropas Savienības Padome pieņēma apstrīdēto regulu.
- 8 Apstrīdētās regulas 70. apsvērumā Padome ir konstatējusi, ka kopējā dempinga starpība, kas ir piemērojama visiem Pakistānas ražotājiem eksportētājiem, ir 13,1 %.
- 9 Turpinājumā Padome daļā, kas veltīta cenas analīzei, kura veikta vispārīgi saistībā ar izpēti par Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, minētās regulas 92. apsvērumā būtībā ir norādījusi, ka vidējās cenas par kilogramu, ko piemēro Savienības ražotāji, attiecīgajā laikposmā ir pakāpeniski pieaugušas un ka, lai izvērtētu šo attīstību, ir jāatgādina, ka minētā vidējā cena ietver gan attiecīgā ražojuma augstas vērtības, gan zemas vērtības izstrādājumus un ka “[Savienības] ražošanas nozare ir bijusi spiesta pāriet uz augstākas vērtības nišas ražojumu pārdošanu, jo tās pārdevumus liela apjoma masu patēriņa tirgū ir pārņēmis imports no valstīm, kurās ir zemas cenas”.
- 10 Apstrīdētās regulas 101. apsvērumā Padome ir norādījusi, ka Savienības ražošanas nozares stāvoklis ir pasliktinājies, vienlaikus piebilstot, ka izraudzīto ražotāju vidējam pārdošanas cenām “pārskata laika posmā bija augšupejoša tendence, kas tomēr daļēji ir pārejas uz augstākas vērtības tirgus nišas ražojumu plašāku realizāciju rezultāts”.

- 11 Vispārīgajā daļā, kas veltīta cēloņsakarības analīzei, Padome saistībā ar izpēti par importa dempinga sekām apstrīdētās regulas 104. un 105. apsvērumā būtībā ir norādījusi, ka gan Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas importa apjoms, gan šis valsts atbilstošā tirgus daļa Savienībā ir pieauguši. Turklāt Padome ir norādījusi, ka “importa dempinga cenas ir ievērojami zemākas par [Savienības] ražošanas nozares cenām, kā arī zemākas par cenām, ko piedāvā citu trešo valstu eksportētāji”. Tāpat ir konstatēts, ka “[Savienības] ražošanas nozarei ir bijis ievērojami jāatkāpjas no zemo cenu tirgus segmentiem, kuros pastāv spēcīgs Pakistānas imports, tādējādi uzsverot arī importa par dempinga cenām un [Savienības] ražošanas nozares ciesto zaudējumu cēloņsakarību”.
- 12 Visbeidzot, analizējot citu faktoru ietekmi, Padome apstrīdētās regulas 109. apsvērumā ir norādījusi, ka izmeklēšanas laikposmā trešo valstu, izņemot Indiju un Pakistānu, izcelsmes imports ir pieaudzis. Šajā ziņā Padome ir uzsvērusi, ka, “ņemot vērā Turcijas un [Savienības] uzņēmējdarbību korporatīvo saikni, vērojama zināma tirgus integrācija Turcijas ražotāju eksportētāju un [Savienības] uzņēmēju starpuņēmumu tirdzniecības veidā, kas liek domāt, ka lēmums importēt ražojumus no minētās valsts nav saistīts tikai ar cenu. To apstiprina Turcijas izcelsmes gultas veļas importa vidējās cenas izmeklēšanas laika posmā, jo tās bija gandrīz par 45 % augstākas par Indijas cenām un par 34 % augstākas par Pakistānas cenām. Tādēļ nešķiet, ka Turcijas izcelsmes imports ir izjaucis cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Pakistānas un [Savienības] ražošanas nozares ciestajiem zaudējumiem”.
- 13 Apstrīdētās regulas 112. apsvērumā Padome visbeidzot ir norādījusi, – “tika apgalvots, ka pieprasījums pēc [Savienības] ražošanas nozares izgatavotās gultas veļas ir samazinājies apjoma ziņā, [jo] Kopienas ražošanas nozare ir koncentrējusies uz augstāku tirgus segmentu, kurā pārdošanas apjoms ir mazāks. Tomēr, kā norādīts jau iepriekš, kopējais [Savienības] gultasveļas patēriņš nesamazinājās, bet pārskata periodā drīzāk pieauga. Lielākā daļa [Savienības] ražotāju izgatavo dažādus ražojumu veidus, kas paredzēti dažādiem tirgus segmentiem. Augstākajiem tirgus segmentiem paredzētu preču markas dod lielāku peļņu, bet tās pārdod ļoti niecīgos daudzumos. Lai maksimāli palielinātu ražošanas jaudu izmantojumu un segtu ražošanas nemainīgās izmaksas, [Savienības] ražošanas nozarei ir vajadzīgs preču noiets lielos apjomos arī zemu cenu tirgus segmentā. Nav nekādu norāžu par to, ka minētajā tirgus segmentā pieprasījums būtu samazinājies. [Turklāt] minēto segmentu aizvien straujāk pārņem imports par zemām cenām, kas rada zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei. Ņemot vērā patēriņa kopējo pieaugumu, kas neattiecas tikai uz vienu konkrētu tirgus segmentu, nevar uzskatīt, ka pieprasījuma stāvoklis Kopienā izjauktu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Pakistānas un Kopienas ražošanas nozares zaudējumiem”.
- 14 Atbilstoši apstrīdētās regulas 1. panta 1. punktam tika noteikts antidempinga maksājums 13,1 % apmērā attiecībā uz tādas Pakistānas izcelsmes kokvilnas gultas veļas, kas ir klasificējama ar šajā regulā minētajiem Kombinētās nomenklatūras kodiem, importu.
- 15 Daļējas starpposma pārskatīšanas tikai attiecībā uz dempingu noslēgumā, kura tika veikta pēc savas ierosmes saskaņā ar 11. panta 3. punktu Padomes Regulā (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp., turpmāk tekstā – “pamatregula”), Padome, pamatodamās uz jaunu izmeklēšanas laikposmu no 2003. gada 1. aprīļa līdz 2004. gada 31. martam, grozīja apstrīdēto regulu, pieņemdamā Regulu (EK) Nr. 695/2006 (2006. gada 5. maijs) (OV 2006, L 121, 14. lpp.), ar ko tika ieviestas jaunas antidempinga maksājumu likmes no 0 līdz 8,5 % apmērā. Ņemot vērā lielo skaitu ražotāju eksportētāju, kuri sadarbojās, tika izveidots izraudzīto uzņēmumu [kopums], kurā bija iekļauta apelācijas sūdzības iesniedzēja. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama tās ražojumiem, tika noteikta 5,6 % apmērā.
- 16 Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 2. punktu šādi noteiktā galīgā antidempinga maksājuma termiņš beidzās 2009. gada 2. martā, proti, piecus gadus pēc tā ieviešanas.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējā tiesā iesniegts 2004. gada 28. maijā, *Gul Ahmed* vērsās Vispārējā tiesā, lai panāktu apstrīdētās regulas atcelšanu.
- 18 Šī prasība bija balstīta uz pieciem pamatiem attiecīgi:
- saistībā ar izmeklēšanas sākšanu – par pamatregulas 5. panta 7. un 9. punkta un Līguma par [1994. gada] Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību [(GATT)] VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada Antidempinga nolīgums”) 5.1. un 5.2. panta, kuri ir ietverti 1.A pielikumā Līgumam par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu (PTO), kas parakstīts Marakešā 1994. gada 15. aprīlī (OV 1994, L 336, 1. lpp.), pārkāpumu;
  - par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 2. panta 3. un 5. punkta un 18. panta 4. punkta pārkāpumu, kā arī 1994. gada Antidempinga nolīguma pārkāpumu attiecībā uz normālās vērtības aprēķinu;
  - par pamatregulas 2. panta 10. punkta un 1994. gada Antidempinga nolīguma pārkāpumu un EKL 253. pantā noteiktā pienākuma norādīt atbilstošu pamatojumu neizpildi saistībā ar ievadmuītas atmaksas korekciju, salīdzinot normālo vērtību un eksporta cenu;
  - par acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pamatregulas 3. panta 1.–3. un 5. punkta pārkāpumu, un par 1994. gada Antidempinga nolīguma pārkāpumu attiecībā uz būtiska kaitējuma esamības noteikšanu;
  - par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatregulas 3. panta 6. un 7. punkta pārkāpumu un 1994. gada Antidempinga nolīguma pārkāpumu attiecībā uz cēloņsakarības starp iespējamo importa dempingu un varbūtējo kaitējumu noteikšanu.
- 19 Ar 2011. gada 27. septembra spriedumu *Gul Ahmed Textile Mills/Padome* (T-199/04, nav publicēts, EU:T:2011:535) Vispārējā tiesa, neizskatījusi pārējos tajā izvirzītos pamatus, apmierināja piektā pamata trešo daļu, pamatojoties uz to, ka Padome ir pielāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo nav pārbaudījusi, vai saskaņā ar pamatregulas 3. panta 7. punktu agrāko antidempinga maksājumu atcelšanas un vispārējās tarifu atvieglojumu sistēmas ieviešanas dēļ attiecībā uz Pakistānu ir zudusi cēloņsakarība starp Pakistānas izcelsmes importa dempingu un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, un ir atcēlusi apstrīdēto regulu attiecībā uz *Gul Ahmed*.
- 20 Padome, kuras atbalstam lietā ir iestājusies Komisija, iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu, lai panāktu tā atcelšanu.
- 21 Ar 2013. gada 14. novembra spriedumu *Padome/Gul Ahmed Textile Mills* (C-638/11 P, EU:C:2013:732) Tiesa atcēla 2011. gada 27. septembra spriedumu *Gul Ahmed Textile Mills/Padome* (T-199/04, nav publicēts, EU:T:2011:535) un nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai.
- 22 Vispārējā tiesa 2015. gada 26. novembrī rīkoja tiesas sēdi lietā T-199/04 RENV. Šajā tiesas sēdē Padome, ko atbalstīja Komisija, norādīja, ka *Gul Ahmed* vairs nav intereses celt prasību.
- 23 Pamatojot šo iebildi, abas iestādes apgalvoja, ka antidempinga maksājumiem, kas ieviesti ar apstrīdēto regulu, 2009. gada 2. martā ir beidzies termiņš, tātad uz attiecīgo ražojumu eksportu šie maksājumi vairs neattiecas. Tās arī apliecināja, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantu termiņš, kurā bija iespējams ierosināt lietu par ārpuslīgumisko atbildību par kaitējumu, kas nodarīts, piemērojot šos maksājumus, ir beidzies 2014. gada 1. martā un ka arī tiesībām uz antidempinga maksājumu atmaksu atbilstoši 236. pantam Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.) ir iestājies noilgums. Tās apgalvoja, ka tādēļ lūgtā atcelšana vairs nevar dot nekādu labumu *Gul Ahmed*.

- 24 Vispārējā tiesa uzdeva *Gul Ahmed* divu nedēļu termiņā kopš tiesas sēdes iesniegt apsvērumus par izvirzīto iebildi par intereses celt prasību zudumu.
- 25 Ar 2015. gada 10. decembra vēstuli *Gul Ahmed* iesniedza apsvērumus, kuros tā apgalvoja, ka tai joprojām ir interese celt prasību. Šajā nolūkā tā izvirzīja argumentu, pirmkārt, par savu interesi atgūt tiesāšanās izdevumus no Padomes, otrkārt, par iespēju nākotnē celt prasību par zaudējumu – kas radušies tāpēc, ka Savienības tiesa neesot izskatījusi lietu saprātīgā termiņā, – atlīdzību, treškārt, par iespēju saņemt veiktā galīgā antidempinga maksājuma atmaksu, ceturtkārt, par savu interesi nodrošināt, lai līdzīga nelikumība neatkārtotos nākotnē, un, piektkārt, par iespēju atjaunot reputāciju, turpinot tiesvedību.
- 26 Komisija un Padome iesniedza savus apsvērumus ar 2016. gada 6. un 20. janvāra vēstulēm. Būtībā tās aicināja Vispārējo tiesu noraidīt *Gul Ahmed* izvirzītos argumentus un lemt, ka šis uzņēmums ir zaudējis interesi celt prasību.
- 27 Vispārējā tiesa ar pārsūdzēto spriedumu noraidīja *Gul Ahmed* prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

- 28 Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 29 Padome un Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 30 Apelācijas pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus, pirmkārt, par to, ka Vispārējā tiesa, atzīdama, ka par otro un trešo pamatu vairs nav jālemj, jo apelācijas sūdzības iesniedzējai vairs neesot intereses celt prasību, esot pārkāpusi Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. pantu par prasību pamatot spriedumus un pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, un, otrkārt, par to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un sagrozījusi faktus attiecībā uz piektā pamata noraidīšanu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Pirmais pamats attiecas uz pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, kas ietverts tā 42.–60. punktā. Šis pamats ir iedalīts četrās daļās.
- 32 Ar pirmā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 49., 57. un 60. punktā nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un ir pārkāpusi Vispārējās tiesas Reglamenta 129. pantu, pieprasīdama apelācijas sūdzības iesniedzējai, lai tā pierāda savas intereses celt prasību saglabāšanos saistībā ar tiesvedību, kuras mērķis ir panākt apstrīdētās regulas atcelšanu, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā interese celt prasību prasītājam ir jāpierāda tikai brīdī, kad tiek iesniegta prasība atcelt attiecīgo tiesību aktu, un ka tad, kad šī interese ir pierādīta, tās zudums ir jāpierāda lietas dalībniekam, kurš uz to norāda. Tā piebilst, ka Vispārējā tiesa, izskatīdama vienīgi argumentus, kas izvirzīti, lai pierādītu tās intereses celt prasību saglabāšanos, un neņemdamā vērā pārējo lietas materiālos iekļauto informāciju, ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību.

- 33 Saistībā ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka – pretēji Vispārējās tiesas apgalvojumam pārsūdzētā sprieduma 58. punktā – kļūdas saistībā ar eksporta cenas un normālās vērtības noteikšanu, kā arī kļūdas saistībā ar dempinga aprēķiniem liecināja par metodes kļūdām, kas nākotnē var atkārtoties, nevis par vienkāršām materiālām kļūdām, kas raksturīgas konkrētajai lietai; tādēļ bija jāatceļ apstrīdētā regula, vēl jo vairāk tādēļ, ka Savienības vispārējās interesēs esot sodīt par šādām nelikumībām, kad tiek pārkāpts pamatregulas 2. pants.
- 34 Saistībā ar pirmā pamata trešo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē pārsūdzētā sprieduma 58. punktu, jo, norādīdama, ka ievedmuitas atmaksas korekcija atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punktam tika daļēji noraidīta tādēļ, ka šī prasība nebija pamatota ne ar kādiem atbilstošiem pierādījumiem, Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.
- 35 Ar pirmā pamata ceturto daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav atbildējusi uz argumentu, saskaņā ar kuru, ja tiktu noliegta interese celt prasību atcelt tiesību aktus, kuru rezultātā nav iekasētas summas un kuru termiņš ir beidzies, pirms Vispārējā tiesa ir lēmusi par šo tiesību aktu, tad uz šādiem tiesību aktiem neattiektos nekāda pārbaude tiesā un tādējādi, kā Vispārējā tiesa jau esot nospriedusi 2009. gada 18. marta spriedumā *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome (T-299/05, EU:T:2009:72), būtu pārkāpts LESD 263. pants.
- 36 Padome un Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus.

Tiesas vērtējums

- 37 Attiecībā uz pirmā pamata pirmo daļu saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šādai interesei pašai par sevi ir jāspēj radīt juridiskas sekas, un tādējādi tai ir jāspēj dot labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis. Pierādījums par šādu interesi, kas ir jāizvērtē dienā, kad prasība tiek celta, un kas ir jebkuras prasības tiesā galvenais un pirmais nosacījums, ir jāiesniedz prasītājam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Andechser Molkerei Scheitz* /Komisija, C-682/13 P, nav publicēts, EU:C:2015:356, 25.–27. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 38 Šai interesei turklāt ir jāsauglabājas līdz tiesvedības iznākumam, un tiesa, kurā ierosināta attiecīgā tiesvedība, pēc savas ierosmes jebkurā tiesvedības brīdī var izvirzīt iebildi par lietas dalībnieka intereses uzturēt prasību neesamību tāda fakta dēļ, kas ir iestājies pēc dienas, kad iesniegts dokuments par lietas ierosināšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1995. gada 19. oktobris, *Rendo* u.c./Komisija, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13. punkts, un 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57. punkts).
- 39 Ja Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes jebkurā tiesvedības brīdī var izvirzīt jautājumu par prasītāja intereses celt prasību nesaglabāšanos, tad tā var arī izskatīt šo jautājumu, ja tiesvedības gaitā to izvirza lietas dalībnieks, kurš šajā nolūkā atsauca uz pietiekami būtisku informāciju.
- 40 Izskatot šo jautājumu, Vispārējai tiesai ir jāaicina prasītājs izskaidrot šo jautājumu un jāsniedz tam iespēja iesniegt informāciju, kas pienācīgi pamato tā intereses celt prasību saglabāšanos.
- 41 Šajā gadījumā Padome un Komisija, šajā nolūkā balstīdamās uz pietiekami būtisku informāciju, 2015. gada 15. novembra tiesas sēdē Vispārējā tiesā ir norādījušas, ka par faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas interese celt prasību ir zudusi, vairs nav jālemj. Pēc šīs tiesas sēdes apelācijas sūdzības iesniedzēja tika aicināta izskaidrot šo jautājumu un tai bija iespēja iesniegt jebkādu pierādījumu, kas atspēkotu šo iestāžu apgalvojumus.

- 42 Tādējādi Vispārējā tiesa, atzīdama, ka par otro un trešo pamatu vairs nav jālemj, jo, izskatījusi visus faktiskos un tiesiskos apstākļus, uz kuriem lietas dalībnieki bija atsaukušies saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses celt prasību saglabāšanos un attiecībā uz kuriem tie varēja sniegt paskaidrojumus, tā uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pienācīgi pamatojusi, ka tai joprojām ir interese attiecībā uz šiem diviem pamatiem par apstrīdētās regulas atcelšanu, nav ne pārkāpusi pierādīšanas pienākumu, ne arī neizpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu.
- 43 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja kļūdaini apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, lai gan pēc tam, kad [apelācijas sūdzības iesniedzējai] tika dota iespēja sniegt paskaidrojumus attiecībā uz iebildi par intereses celt prasību zudumu, Vispārējā tiesa atbildēja uz visiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ko apelācijas iesniedzēja bija izklāstījusi, lai pamatotu šīs intereses saglabāšanos; kā minēts šī sprieduma 39. un 40. punktā, Vispārējai tiesai uz tiem bija jāatbild.
- 44 No visas šīs informācijas izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 45 Attiecībā uz pirmā pamata otro daļu ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda sprieduma, kura atcelšana tiek lūgta, elementi, kuri tiek kritizēti, kā arī juridiskie argumenti, ar kuriem konkrēti tiek pamatots šis lūgums, un apelācijas sūdzība patiesībā nedrīkst būt prasība, kuras mērķis ir panākt, ka tiek vienkārši pārskatīta Vispārējā tiesā celtā prasība (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1996. gada 17. septembris, *San Marco/Komisija*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, 37. un 38. punkts).
- 46 Šajā lietā apelācijas sūdzības iesniedzēja savā apelācijas sūdzībā tikai norāda uz kļūdām aprēķina metodē, neraksturojot tās, un uz nekonsekvenci dempinga aprēķinu rezultātos, nepierādot iemeslus, kuru dēļ šīs kļūdas nākotnē varētu atkārtoties. Turklāt, kā ģenerālvokāte ir uzsvērusi secinājumā 75. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē Tiesā ir norādījusi, ka tā uzskata, ka Komisijas konstatējumu pamatā ir bijušas patvaļīgas *ad hoc* izvēles, nenosakot kādu īpašu aprēķina metodi. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē pati ir atzinusi, ka varbūtējās kļūdas bija saistītas ar šīs lietas apstākļiem.
- 47 Tātad otrā daļa ir jānoraida kā nepieņemama.
- 48 Attiecībā uz pirmā pamata trešo daļu ir jānorāda, ka atbilstoši tam, ko ģenerālvokāte ir uzsvērusi secinājumā 78. punktā, tā ir balstīta uz acīmredzami kļūdainu pārsūdzētā sprieduma 58. punkta interpretāciju, – tajā Vispārējā tiesa ir vienīgi konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai nav intereses celt prasību, jo apstrīdētajā regulā ietvertie secinājumi, kuru likumību apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd, ir cieši saistīti ar tajā iesniegtās lietas īpašajiem apstākļiem. Šajā saistībā minētajā 58. punktā Vispārējā tiesa ir vienīgi norādījusi, ka ievēdmuitas atmaksas korekciju Padome daļēji atteica tādēļ, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija iesniegusi atbilstošus pierādījumus.
- 49 No tā izriet, ka pirmā pamata trešā daļa ir noraidāma kā nepamatota.
- 50 Attiecībā uz pirmā pamata ceturto daļu uzreiz ir jānorāda, ka pamatojuma, ko Vispārējā tiesa izklāstījusi 2009. gada 18. marta sprieduma *Shanghai Excell M&E Enterprise un Shanghai Adeptech Precision/Padome* (T-299/05, EU:T:2009:72) 56. un 57. punktā, tiešais mērķis bija atspēkot Padomes šajā lietā izvirzītos argumentus, kuri īsumā ir izklāstīti minētā sprieduma 44. punktā, – saskaņā ar kuriem prasītājas minētajā lietā vairs nav pamatojušas interesi celt prasību, jo pēc prasības atcelt tiesību aktu iesniegšanas regulai, ko tās lūdza atcelt, bija beidzies termiņš un tās nebija samaksājušas nekādus antidempinga maksājumus, pamatojoties uz šo regulu.

- 51 Jāuzsver, ka pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa nekur nav konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas interese celt prasību būtu zudusi tādēļ vien, ka apstrīdētā regula vairs neradīja sekas brīdī, kad Vispārējā tiesa lēma par prasību atcelt tiesību aktu, un ka prasītāja nav pierādījusi, ka tā būtu samaksājusi antidempinga maksājumus atbilstoši šai regulai.
- 52 Lai konstatētu, ka par otro un trešo pamatu vairs nav jālemj, Vispārējā tiesa ir balstījusies uz pieciem pamatiem, proti, pirmkārt, ka nevar tikt uzskatīts, ka vēlme panākt tiesāšanās izdevumu atlīdzību pamatotu apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses celt prasību saglabāšanos (pārsūdzētā sprieduma 52. punkts), otrkārt, ka arī varbūtējais šīs tiesvedības pārmērīgais ilgums nevarēja pamatot tās intereses celt prasību saglabāšanos (pārsūdzētā sprieduma 53. punkts), treškārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pamatojusi to, ka tā būtu samaksājusi antidempinga maksājumus saskaņā ar apstrīdēto regulu, – antidempinga maksājumi, ko veica tās meitasuzņēmums, tika veikti nevis saskaņā ar apstrīdēto regulu, bet gan saskaņā ar Regulu Nr. 695/2006, ar ko tā bija grozīta (pārsūdzētā sprieduma 54. un 55. punkts) –, ceturtkārt, ka nelikumības, ko apstrīdētā regula būtu skārusi, nevarēja atkārtoties neatkarīgi no lietas apstākļiem (56.–58. punkts) un, piektkārt, ka argumenti par apelācijas sūdzības iesniedzējas reputācijas atjaunošanu nebija pamatoti (59. punkts).
- 53 Turklāt ir jānorāda, ka minētā sprieduma 54. punktā Vispārējā tiesa ir paudusi uzskatu, ka ar Regulu Nr. 695/2006 ir noteikta jauna normālā vērtība un šī vērtība ir salīdzināta ar eksporta cenu, no tā secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai vairs nav intereses celt prasību saistībā ar otro un trešo pamatu – attiecīgi par kļūdām, kādas apstrīdētajā regulā pieļautas attiecībā uz normālās vērtības noteikšanu un attiecībā uz tās salīdzinājumu ar eksporta cenu, jo nav neviena lūguma atmaksāt maksājumus, kas būtu iekasēti, pamatojoties uz pēdējo minēto regulu.
- 54 Vispārējā tiesa to ir secinājusi pamatoti, jo, kā ģenerālvokāte ir norādījusi secinājumā 99. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka trīs gadu termiņā no attiecīgā muitas parāda, kurš paredzēts 121. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.), paziņošanas dienas tā būtu pieprasījusi muitas iestādēm kādas summas, pamatojoties uz tiesību aktu, ko tā uzskatīja par prettiesisku (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 27. septembris, *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, 67. punkts, kā arī 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 188. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 55 No tā izriet, ka – pretēji tam, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izklāsta šīs apelācijas sūdzības pirmā pamata ceturtais daļas pamatojumam, – pārsūdzētais spriedums ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa šajā lietā nav pārņēmusi pamatojumu, kas izklāstīts 2009. gada 18. marta sprieduma *Shanghai Excell M&E Enterprise* un *Shanghai Adeptech Precision*/Padome (T-299/05, EU:T:2009:72) 56. un 57. punktā.
- 56 Tātad arī pirmā pamata ceturtais daļa ir jānoraida kā nepamatota; tādējādi šis pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 57 Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē pārsūdzētā sprieduma 162., 163., 168., 169. un 170. punktu, kuros Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās piekto pamatu, kurš bija izvirzīts saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, – saskaņā ar kuru, pirmkārt, šīs ražošanas nozares pāreja uz augstas kvalitātes preču ražošanas nozari un, otrkārt, importa apjoma no Turcijas ražotājiem, kuri saistīti ar Savienības ražotājiem, pieaugums rada šaubas par cēloņsakarību starp Pakistānas izcelsmes gultas veļas importu un būtisko kaitējumu, kāds šajā jomā ir nodarīts Savienības ražošanas nozarei.

- 58 Ar otrā pamata pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 162. un 163. punktā paužot viedokli, ka nevar tikt uzskatīts, ka Savienības ražošanas nozares pāreja uz augstākas kvalitātes tirgus nozari varētu radīt šaubas par cēloņsakarību starp Pakistānas izcelsmes importa dempingu un šai nozarei nodarīto kaitējumu, lai gan apstrīdētās regulas 92. un 112. apsvērumā bija konstatēts, ka šajā nozarē pārdošanas apjoms ir mazāks, ir sagrozījusi faktus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka Vispārējā tiesa, neatbildēdama uz tās argumentiem, saskaņā ar kuriem šī Savienības ražošanas nozares pāreja ir sākusies jau pirms izmeklēšanas laikposma sākuma, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 59 Ar otrā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 168. punktā Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka pats fakts, ka iestādes ir konstatējušas atsevišķas saites starp Savienības ražošanas nozari un citu valstu ražošanas nozarēm, nenozīmē, ka tās bija informētas par pārvietošanas stratēģiju, lai gan apstrīdētās regulas 109. apsvērumā bija konstatēts, ka pastāv saiknes starp Savienības ražošanas nozari un Turcijas ražošanas nozari, kā arī zināma pēdējās minētās ražošanas nozares integrācija tirgū, kas liecināja, ka pastāv stratēģija Savienības ražošanas nozares pārvietošanai uz Turciju, ir sagrozījusi apstrīdētajā regulā iekļauto informāciju.
- 60 Apelācijas sūdzības iesniedzēja piebilst, ka attiecībā uz pārsūdzētā sprieduma 169. punktu Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja esot apgalvojusi, ka Savienības ražošanas nozares veiktā gultas veļas ražošanas pārvietošana uz citām valstīm ir izjaukusi cēloņsakarību starp šai ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un Pakistānas izcelsmes importu, ir sagrozījusi faktus. Turklāt tā norāda, ka Vispārējā tiesa nav pamatojusi apgalvojumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 170. punktā, saskaņā ar kuru apstrīdētās regulas 109.–111. apsvērumi liecināja, ka Padome ir juridiski pietiekami izvērtējusi attiecīgā ražojuma importa no Turcijas ietekmi. Visbeidzot, tā ir norādījusi, ka pārsūdzētajā spriedumā arī nav analizēta Savienības ražošanas nozares pārejas uz augstas kvalitātes preču ražošanas nozari un vienlaicīgā importa apjoma no Turcijas ražotājiem, kuri saistīti ar Savienības ražotājiem, pieauguma kopējā ietekme.
- 61 Padome un Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus.

Tiesas vērtējums

- 62 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru faktu un pierādījumu sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem un šie elementi nav jāizvērtē no jauna (spriedums, 2016. gada 2. jūnijs, *Photo USA Electronic Graphic/Padome*, C-31/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:390, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru arī kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā, Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība izskatāmo ekonomisko un politisko situāciju sarežģītības dēļ. Arī šāda vērtējuma pārbaudei tiesā ir jāattiecas vienīgi uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1987. gada 7. maijs, *Nachi Fujikoshi/Padome*, 255/84, EU:C:1987:203, 21. punkts, un 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 68. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 64 Tiesa ir arī nospriedusi, ka Vispārējās tiesas veiktā pārbaude par pierādījumiem, ar kuriem Savienības iestādes pamato savus konstatējumus, nav kvalificējama kā jauns faktu vērtējums, ar ko tiek aizstāts iestāžu sniegtais vērtējums. Ar šo pārbaudi nenotiek iejaukšanās šo iestāžu plašajā novērtējuma brīvībā tirdzniecības politikas jomā, bet gan ar to tiek vienīgi norādīts, vai šie pierādījumi ir tādi, ar kuriem var tikt pamatoti iestāžu izdarītie secinājumi. Līdz ar to Vispārējai tiesai ir jāpārbauda ne tikai iesniegto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un saskanība, bet arī jāpārlicinās, vai šie pierādījumi veido visu atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šie pierādījumi ir

tādi, ar kuriem var tikt pamatoti no šīs informācijas izdarītie secinājumi (spriedums, 2017. gada 14. decembris, *EBMA/Giant (China)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 65 Šajā lietā attiecībā uz iebildumu par sagrozīšanu, uz ko apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca, pamatodama otrā pamata pirmo daļu, kura ir vērsta uz pārsūdzētā sprieduma 162. un 163. punktu, saistībā ar pirmajā minētajā punktā izklāstītajiem apsvērumiem ir jāuzsver, ka apstrīdētās regulas 92. un 112. apsvērumā ir norādīts, pirmkārt, ka “[Savienības] ražošanas nozare ir bijusi spiesta pāriet uz augstākas vērtības nišas ražojumu pārdošanu, jo tās pārdevumus liela apjoma masu patēriņa tirgū ir pārņēmis imports no valstīm, kurās ir zemas cenas” un, otrkārt, ka “lielākā daļa [Savienības] ražotāju izgatavo dažādus ražojumu veidus, kas paredzēti dažādiem tirgus segmentiem. Augstākajiem tirgus segmentiem paredzētu preču markas dod lielāku peļņu, bet tās pārdod ļoti niecīgos daudzumos. Lai maksimāli palielinātu ražošanas jaudu izmantojumu un segtu ražošanas nemainīgās izmaksas, [Savienības] ražošanas nozarei ir vajadzīgs preču noiets lielos apjomos arī zemu cenu tirgus segmentā. [..] Ņemot vērā patēriņa kopējo pieaugumu, kas neattiecas tikai uz vienu konkrētu tirgus segmentu, nevar uzskatīt, ka pieprasījuma stāvoklis [Savienībā] izjauktu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Pakistānas un [Savienības] ražošanas nozares zaudējumiem”.
- 66 Pretēji apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumam – pārsūdzētā sprieduma 162. punkts, saskaņā ar kuru Savienības ražošanas nozarei nodarītais būtiskais kaitējums nevarēja tikt izskaidrots ar varbūtējo pieprasījuma stagnāciju augstas kvalitātes preču ražošanas nozarē, jo pieprasījums Savienībā bija pieaudzis visos segmentos, nekādi nav pretrunā abiem apsvērumiem, kas minēti iepriekšējā punktā; tādēļ šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.
- 67 Attiecībā uz iebildumu, kas vērsts uz pārsūdzētā sprieduma 163. punktu, ir jānorāda, ka pats pārsūdzētā sprieduma 162. punktā minētais iemesls ir pietiekams, lai attaisnotu apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojuma noraidīšanu.
- 68 No tā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nelietderīgs. Tātad otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 69 Attiecībā uz otrā pamata otro daļu, kas vērsta uz pārsūdzētā sprieduma 168.–170. punktu, ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas 109. un 111. apsvērumā Padome ir minējusi, ka pastāv saites starp Savienības ražošanas nozari un Turcijas ražošanas nozari, kā arī zināma tirgus integrācija starpuzņēmumu tirdzniecības veidā, kas liek domāt, ka lēmums importēt ražojumus no minētās valsts nav saistīts tikai ar cenu. Tā ir secinājusi, ka imports no citām trešajām valstīm, izņemot Pakistānu, nevar radīt šaubas par cēloņsakarību starp Pakistānas izcelsmes importu, ko skar dempinga, un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, jo šo citu trešo valstu ražošanas nozares izgatavoto ražojumu cenas bija augstākas par Pakistānas ražošanas nozares cenām.
- 70 Vispirms pārsūdzētā sprieduma 168. punktā – saskaņā ar kuru “pats fakts, ka iestādes ir konstatējušas atsevišķas ekonomiskās saites starp Savienības ražošanas nozari un citu valstu ražošanas nozarēm, nenozīmē, ka tās bija informētas par pārvietošanas stratēģiju, kuras mērķis bija aizstāt Savienības ražojumus ar pārvietotajiem ražojumiem”, – nav acīmredzamu norāžu, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi iepriekšējā punktā minēto informāciju, jo konstatējums, ka pastāv saites starp Savienības ražošanas nozari un Turcijas ražošanas nozari, kā arī imports, kurš nav pamatots tikai ar cenām, pats par sevi nav pietiekams, lai tas liecinātu par Savienības ražošanas nozares apzinātu pārvietošanas stratēģiju, kura varētu radīt šaubas par to, vai pastāv kaitējums, kas Savienības ražošanas nozarei būtu nodarīts ar Pakistānas izcelsmes importu.
- 71 Tādējādi un saskaņā ar šī sprieduma 62. punktā minēto judikatūru kā nepamatots ir jānoraida iebildums, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzījusi otrā pamata otrās daļas pamatojumam, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 168. punktā esot sagrozījusi tai izklāstītos faktus.

- 72 Turpinājumā attiecībā uz iebildumu, kas vērsts uz pārsūdzētā sprieduma 169. punktu, kas tāpat ir balstīts uz to, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tās vērtējumam izklāstītos faktus, ir jānorāda, ka prasības Vispārējā tiesā atcelt tiesību aktu pieteikuma 172. punktā apelācijas sūdzības iesniedzēja ir apgalvojusi, ka, “tā kā tirgus daļu nelielo zudumu, kāds radās ražošanas nozarei, kura atradās [Savienībā], kompensēja pārvietotās ražošanas nozares importa tirgus daļas pieaugums, ko kontrolēja [Savienības] ražošanas nozare, jebkādu iespējamo kaitējumu, kas nodarīts [Savienības] ražošanas nozarei, izraisīja nevis imports no Pakistānas, bet gan [Savienības] ražotāju lēmums izmantot to kontrolēto atkrastes ražošanu, lai veiktu apgādi ar mazas vērtības gultas veļu un pārdotu to [Savienībā]”.
- 73 Tādējādi – pretēji tam, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo šajā iebildumā, – ar iepriekšējā punktā minētajiem apsvērumiem tā ir apšaubījusi cēloņsakarību, kāda pastāv starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un Pakistānas izcelsmes importu.
- 74 Līdz ar to šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.
- 75 Attiecībā uz trešo iebildumu, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi otrā pamata otrās daļas pamatojumam, ir uzskatāms, ka, pārsūdzētā sprieduma 170. punktā nosprieždama, ka no apstrīdētās regulas 109.–111. apsvēruma izriet, ka Padome bija juridiski pietiekami izvērtējusi attiecīgā ražojuma importa no citām trešajām valstīm, tostarp Turcijas, ietekmi, un ka tādējādi, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, tā varēja secināt, ka šis valsts izcelsmes importa relatīvi augstās cenas salīdzinājumā ar Pakistānas izcelsmes importa cenām liedza šis valsts izcelsmes importam izjaukt minēto cēloņsakarību, Vispārējā tiesa ir pareizi pamatojusi savu nolēmumu.
- 76 Proti, Vispārējā tiesa pēc tam, kad tā bija norādījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas radītu šaubas par šo cēloņsakarību, atzina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā un ka ar apstrīdētajā regulā ietvertu informāciju var tikt juridiski pietiekami pierādīta šāda cēloņsakarība.
- 77 No tā izriet, ka šis iebildums ir jānoraida kā nepamatots.
- 78 Visbeidzot par iebildumu attiecībā uz analīzes par pārējo faktoru kopējo ietekmi neesamību ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 178.–181. punktā ir pamatojusi iemeslus, kuru dēļ tie nebija jāanalizē, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā paskaidro iemeslus, kuru dēļ Vispārējā tiesa tādējādi esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 79 Tādējādi šis iebildums ir jānoraida kā nepieņemams, un tāpat otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota.
- 80 No iepriekš izklāstītā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots un ka apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā kā daļēji nepamatota un daļēji nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 81 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 82 Tā kā Padome un Komisija ir prasījušas piespriest *Gul Ahmed* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *Gul Ahmed* spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) ***Gul Ahmed Textile Mills Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]